

بررسی نقش واسطه‌ای فرسودگی شغلی در رابطه میان کیفیت زندگی کاری و عملکرد شغلی پرستاران شاغل در مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی قزوین

سیما رفیعی^۱، محمد زکریا کیائی^۲، پژمان صادقی^۳، وحید مختومی^۴، دنیا اصغری^۴

۱- استادیار، گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران (نویسنده مسئول). ایمیل: sima.rafiee@gmail.com

۲- مربی، گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۳- کارشناس، گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

۴- دانشجوی کارشناسی، گروه مدیریت خدمات بهداشتی و درمانی، دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی قزوین، قزوین، ایران

زمینه و هدف: یکی از مهم‌ترین عواملی که بر عملکرد شغلی پرستاران در محیط‌های کاری اثر گذاشته و توان آنان را برای انجام موثر وظایف و مسئولیت‌های شغلی تحت الشعاع قرار می‌دهد، فرسودگی شغلی است. کیفیت زندگی کاری نیز از جمله مهم‌ترین عوامل موثر بر فرسودگی شغلی پرستاران و شرط اساسی برای توانمندسازی آنها بالاخص در مراکز ارائه دهنده خدمات بهداشتی و درمانی بشمار می‌آید. هدف از مطالعه حاضر بررسی نقش واسطه‌ای فرسودگی شغلی در رابطه میان کیفیت زندگی کاری و عملکرد شغلی پرستاران شاغل در مراکز آموزشی درمانی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی قزوین در سال ۱۳۹۶ می‌باشد.

روش بررسی: مطالعه حاضر از نوع توصیفی- مقطعی بوده که در بین ۱۷۸ نفر از پرستاران شاغل در بخش‌های اورژانس بیمارستان‌های آموزشی وابسته به دانشگاه علوم پزشکی قزوین شامل ولایت، بوعلی سینا، کوثر، قدس و شهید رجایی انجام گرفت. برای سنجش متغیرهای اصلی پژوهش از سه پرسشنامه استاندارد کیفیت زندگی کاری والتون (Quality of Working Life/QWL)، فرسودگی شغلی مسلس و جکسون (Job Burnout) و عملکرد شغلی پاترسون (Job Performance) استفاده شد و داده‌های حاصل توسط نرم افزار SPSS نسخه ۲۰ با بهره‌گیری از آزمون‌های آماری توصیفی و رگرسیون خطی چندگانه و تعدیل یافته مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج بدست آمده از مطالعه حاضر نشان داد که اکثریت پرستاران از کیفیت زندگی کاری پائینی برخوردار بوده، تا حد متوسطی توجهی فرسودگی شغلی را تجربه کرده و عملکرد شغلی در حد متوسط به بالا داشته‌اند. همچنین کیفیت زندگی کاری پرستاران عامل ۲۱٪ ($R^2 = 0.21$, $p < 0.05$) از تغییرات در متغیر عملکرد شغلی آنها بوده است و از سویی این ارتباط تحت تاثیر نقش واسطه‌ای متغیر فرسودگی شغلی نیز قرار داشته است ($\beta \neq 0$, $p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: توجه به اهمیت کیفیت زندگی کاری و تلاش در جهت ایجاد بسترهای مناسب در راستای تقویت ابعاد مختلف کیفیت زندگی کاری می‌تواند نقش موثری در بهره‌وری کارکنان داشته و شرایط لازم برای پیشبرد اهداف عملکردی آنان را فراهم سازد.

کلید واژه‌ها: فرسودگی شغلی، کیفیت زندگی کاری، عملکرد شغلی، پرستاران